

דעות אחרונות

4.1.2010

יגאל סרנה • מחיר המים

לנו זה עולה פעמיים

יצאתי בבוקר לחצר וראיתי ליד הכרו גבר שמילא בקבו קים. שאלתי מה קורה פה, האיש אמר: קיבלתי ויזון מהמדי-נה. מי גינה בשישה שקלים לליטר. זה ייקרא "מעיינות המלך כורש", על שם הרחוב שלך, ויימכר לכל דורש. ויש הרבה, אמר הוכחי. סילקתי אותו מהחצר וישבתי להירגע עם כקבור קון מים מינרליים עין גדי או עדן או מרון. גם ככה אני עצבני אחרי טופסי התחקיר של מס הבצורת שקיבלתי (כמה נפשות מתגוררות בבית?), ביטול המס, ההעלאה הרדמטית של מחיר קוב מים, ניסיונו של מבקר המדינה לעצור את הדרמה וההחלטה הסופית כי האורח הקטן ישלם על מחרלי המדינה ונערי האוצר במשך 60 שנה. כאמת הגשת'ט כי הגיעו מים עד נפש. כשגמת את הא הבקבוקן והעמדתו אותו על השולחן, צצה מתוכו התשובה לטענה החרשה והנחרצת שלפיה כבר שנים רבות אנו משלמים מחיר נמוך מדי על המים ולכן יש לייקדם מיה. המצב בדיוק הפוך. כבר שנים רבות אנו משלמים מחיר כבר מאוד על המים, מחירלי המים והמחסור. קנס עצום.

ככל ישראלי גם אני קונה כל חודש מי שתיה פרטיים כמי חיר מופקע, 200 שקל לחודש בנוסף על חשבון המים של העי-ריה. זמן רב שאין רשות המים והמיניה מטפקות מי שתיה באיכות טעימה. המאגרים הצטמקו, הכנרת נסחטה, מפעלי נשק ותחנות דלק ואף ואחד מפגעים זיהמו בארות ומאג-רים תתקרקעיים. למים כברו שלי יש טעם של ריצפז. צנרת העירייה מלאה טינפות. הבניין ישן וגם הוא מוסף מהצרות שלו. איכס.

ההפרעה, כהרגלה, פועלת בשני ראשים: האזרח ממשיך לשלם לגוף הממשלתי-עירוני, ובו בזמן נתבע לשלם גם לגוף הפרטי שקיבל את הזיכיון

כבר שנים שכמעט כל אודה ישראלי קונה מים מינרליים או מסגן את מימיו במתקנים שרכש לדידתו, פילטר ומסננים לה משלו או מאגר מים פרטי, שעולה לו הון חורשי. כבר שנים משלם כל אורח פעמיים עבור המים שלו: פעם הוא משלם לעירייה ופעם הוא משלם בחנות עבור מים שבאים ממעינות ששייכים לו ומכרו לאתאגודי משקאות ענקיים ועתידי רווחים. המים שלנו שבים אלינו במחיר שהוא פי אלף ממחיר מי הברז. בקבוק ליטר מים מינרליים עולה כמחיר קוב מים.

ההפרטה, כהרגלה, פועלת בשני ראשים: האורח ממשיך לשלם לגוף הממשלתי-עירוני שאמור לספק לו שירות או מצ-רך, ובו בזמן נתבע לשלם גם לגוף הפרטי שקיבל את הויוכיון על השירות או על המעיין הציבורי.

מאז שהתחלתי לטפל בענייניה של אמי הישישה, שהבי-טוח הלאומי בוז חלק ממספה בחסות חוק ההסדרים, הכנתי כי המדינה היא האמא של כל הגנבים, והיא גם מחלקת ויכונות לגנבי-משנה ברמותה. המים הם הסיפור ההם, אבל יש אלף דוגמאות. מי שטוען שאנו משלמים מחיר נמוך מדי על המים משקר או סתם שכח את החשבון הנכון. לכן צדק המבקר שאין להטיל עלינו קנס נוסף.

האיש ליד בני החצר שלי לא היה ולא נברא, אבל יש מאות מבקקים כמווה שמוכרים לנו את מי המעיניות שלנו כמי חיר מופקע. מהוחרש נשלם הון גם על כל קוב הלוד מהב-י.ואם נמסח.

נחום ברנע • איך המורים הולכים לבחירות

שיעור באזרחות

חינוך, אמר לי מורה ותיק, הוא כמו מזג האוויר: כולם מדברים על זה, אבל אף אחד לא עושה שום דבר. בתחילת השבוע שעבר ליוויתי לארבעה בני ספר בירושלים שניים שרוצים לעשות. דודי פרידמן, 32, מורה לפיזיקה מעין-עירון, הוא המועמד של תנועה בשם "רוח חדשה" לתפקיד היושב ראש של ארגון המורים התיכוניים. שמולי בינג, מורה לתנ"ך ולאורחות ממבשרת-ציון, הוא ראש הסניף הירושלמי. השלב הראשון בבחירות לארגון המורים התיכוניים אמור היה להת-קיים ב־20 בינואר. ספק אם יתקיים במועד.

האיש שעליו מתנהלת מערכת הבחירות הוא רן ארו, 64 יו"ר ארגון המורים ב־13 השנים האחרונות. פרידמן פותח את נאומיו בחבריה המורים במשפט: "זן ארו הוא הפנים שלי. קשה לי אישית עם זה".

ארו הוא ראש ארגון עובדים מהוסג הישן, הסטריאוטיפי: בוטה, תוקפני, מרוב עבברית כטיסית. במקצועו הוא מורה להתעמלות. כמהלך שביתת המורים לפני שנתיים, שביתה נמשכשה 64 יום, הוא היה אורח יוסימוי בסלונים בישראל. מה שראו ושמועו הצופים, ביניהם מורים רבים, היה רחוק שנות אור מהדמות הנחשקת של המורה של המדינה. חמורות עור יותה, מנקודת הראות של המורים, היו התוצאות. השבבי תה כסתיימה באכזבה כללית.

פרידמן מחפש בכל חדר־מורים את הספר המפואר שי-צא לאחרינה, לכבוד יובל ה־50 של הארגון. עותקים של הס' פר מונחים על השולחנות, באין דורש. "בושה", אומר פרידמן, ומנופח בספר. "אני מתבייש שדבר כזה נעשה בשמי". מצאתי כסף, בחיפוש מהיר, 11 תמונות צבעוניות של ארו, לבר ועם אחרים, וראיון סוחף. אף אחד לא יכול להאשים את יו"ר ארגון המורים בצנניעות מזויפת, אף אחד לא יכול לפק'פק במעמדו כבעלי־בית.

השאלה היא האם יש קשר בין האי-רוחות שהאיש מער-

רר לבין רמתם הנמוכה של התלמידים, האלימות בכתי-הוספר, הבז שרוחשת החברה למקצוע ההוראה.

גורל הכותרות בעיתוני אתמול מבטא את דירוג האימה: הכותרות הגדולות ביותר יחדיו לרצח הילד לאון קלנטרוב. חוטף מכת חשמל מכאיבה. יצירת קשר אוטומטי בין הפנטזיה ראש בתו הפעוטה ברצפה. הכאת ילדים על ידי הוריהם, עד כדי חבלות חמורות, עד כדי רצח, היא תופעה רווחת למדי, ואילו רצח ילדים בידי פרופילים הוא תופעה נדירה מאוד. לו נהגנו בהדרכתו של שיקול תבוני, מוטב היה לנו להתמסר לצ' מצום התופעה הרוחת, שהיא האלימות בתוך המשפחה.

אבל לא כך אנתנו נוהגים. במקרה זה גם משפיעה הידי-עה שכל ילד, גם ילדנו, גם נכדנו, חושף לפגיעתם של סוטים שכמעט אין דרך להתגונן מפניהם. תכופות הם מסתובבים בתוכנו ואנחנו משערים, תכופות גם יודעים, שהם כבקבוק רוטט של ניטרוגליצרין, אך אין בדינו לעשות דבר. קצרה ירו של החוק הנתון בין העלי למכתש: העלי הוא הסכנה הכמעט ודאית והמכתש הוא כבוד האדם וחירותו.

לפרופיליה יש הגדרות משפטיות ורפואיות שונות. לפי ההגדרה הרלוונטית לסוגיה הנרונה, פרופיל הוא בוגר הנד' חף לקיים יחסי מין רק עם ילדים וילדות ומבצע אז זממו. אין הוא מי שהוזה ולא עושה, ואין הוא מי שגם ילדים וגם בוג'רים מופיעים ברפרטואר המיני שלו. ההגדרה שלעיל מוציאה את עבריון המין השוגל קטין או קטינה, אך הערפתו המינית ריו ועושה את מעשהו מפני שהתגלגלה לידיו הוורמנות לע' שות זאת ומפני שמעצוריו המוסריים רופפים. גם סייסטים, שעבורם קטין הוא קורבן נוח אבל לאו רווקא קורבן מועדף, אינם הערוה בהגדרה של "פרופיל". פרופילים משתוקקים רק לקטינים ומתעוררים רק כשהם הווים על קטינים או כגו' כחמתם של קטינים. האחים קורידו הם פרופילים, וכך, אולי, כתאומים נאור ואירי סודמי.

מכל מה שקראתי ושמעתי מפי מומחים, אין תמימות דעים ברבר מקורה של הסטייה הזו, אבל לא קראתי ולא שמעתי מי שטוען כי היא ניתנת לריפוי. כלומר, יש נסינים הטוענים כי מצאו את השיטה, אבל הקהילה המרעית אינה סומכת את ידיה על טענתם. השיטה הקיצונית ביותר היא זו המזכירה את

ירון לונדון • פדופילים

דילמת הסירוס

שיטת האילוף שהופעלה על הבריון בסרטו של קובריק "הת' פוז המכני": כל אימת שהמטופל מפנטז על נושא אסור, הוא חוטף מכת חשמל מכאיבה. יצירת קשר אוטומטי בין הפנטזיה האסורה לבין כאב חריק, אמורה לגמול את המטופל מסטייתו, כשם שגומלים, או מעוררים, עכבר מעברה לנהוג כך או אחר רת. אפילו אם יוכח כי השיטה הזאת מועילה, ספק אם תימצא מדינה נאורה שתחייב פרופילים מורשעים להתמסר בעל כו' רחם לסדרת עינויים.

קצרה ידו של החוק הנתון בין העלי למכתש: ודאית והמכתש הוא כבוד האדם וחירותו

השיטה האחרת היא הורקת הורומן מסוים, הגורם לדיכוי הורמון הסטטוסטרון. דיכויי גורם להמעטת התשוקה המינית מולן אונות. מי שפגם, אחת לכמה חודשים, מנה מן ההור' מון המדכא את היצר לא יעתיק את תשוקתו מקטינים לבוג'רים ולכן הוא נידול ל"סירוס כימי". הוא עלול לפתח תסמינים "נשיים", כגון שניונים במבנה הגוף, תפיחת שדיים, דילול שיער הערוה והזרומת. תכופות סובלים שיליקו המטרופים מכא' בי ראש. כך חייה עד זיקנה, עד שתאלו טיפת הסטטוסטרון האחרינה מגופו. מחריה.

האם מותר להחברה לכפות על אדם לעולל לעצמו נזק כסוה באיום שישולך לבית סוהר אם לא יסכים לכך? אני מניח שב' מצב הרוח המופשע מן המאורע האחרון לא יאסר רוב הציבור לחייב את ההצעה הזאת. איני שולל זאת, אבל אני מציע למ' חוקקים להמתין מעט עד שהראש יצטנן. "סירוס כימי" הוא ראשו של מדרון חלקלק. ■

נח קליגר • לא קדוש

האפיפיור שתק נדג

אשתמש באמרה צרפתית כדי להביע את תחושתי לגבי כוונתו של האפיפיור בנדיקטוס ה־16 להפוך את אחד מקור' מיו, פיוס ה־12, לקדוש של הכנסייה הקתולית. בתרגום חו' פשי האמרה היא: "זה לא עושה לי לא הם ולא קר". כלומר, מאור לא אכפת לי כיצד נוהגת הכנסייה הקתולית עם אנ' שיה. מצדדי יכול "המבורך" (בנדיקטוס בעברית) אפילו למ' נות את עצמו לקדוש.

אם אני בכל זאת מתייחס לכוונתו של היושב על כס פטרוס הקדוש ברומא, זה בגלל החוצפה שמגלים הוא ואנשי חצרו בטיעון חסר הכנסי שאתו פיוס ה־12 "פעל רבות בסתר" למ' ען היהודים ונגד רדיפתם על ידי הנאצים. מה היו אותן פעו' לות? על כך אין הסבר מצד האפיפיור ואנשיו.

אם באמת האפיפיור פיוס ה־12 "פעל רבות בסתר" למען היהודים ונגד רדיפתם על ידי הנאצים, מדוע אסור לנו לדעת באיזה אופן פעל ומה השיג באותם מאמצים?

וכאן בדיוק הבעיה: אם באמת הוא פעל, מדוע אסור לנו לדעת באיזה אופן פעל ומה בדיוק השיג באותם מאמצים? האם הודות לפועלו נשלחו פחות יהודים להשמרה? האם הודות לפועלו שוחררו אסירים יהודים ממחנות? ברור שלא. בכל ההיסטוריה של תקופת השלטון של הגרמנים דאו לא ידוע אפילו על מקרה אחד שבו התקומם פיוס ה־12, או לפחות

אריאל רובינשטיין • הימורים

סודם דיגיטלית

בתמימותי חשבתי שהימורים שייכים לעולם של מועדונים נוצצים, רולטות מסתובבות, מכוונת מול משלשות מסבי' עות, שומרים קשוחים מרכיבי משקפי שמש ובעלים עם סיגר וכרס. חשבתי שכדי לעקוף את החוק נאלצו בעלנים עם סיגר להגר לאיי הבתולה ולגיברלטר. מודור פרסומי בעיתון כלכי' לי הבהיר לי שקיונו גרול מתנהל אצלנו באופן חוקי, כשהוא מחופש כלכי' קודש של השוק החופשי.

אתר מהוגן מציע לציבור אופציות דיגיטליות. "עד היום המסחר באופציות דיגיטליות היה אפשרי רק לטוחרים כבדים. האתר הצליח לפתח נוסחה מהפכנית, שהופכת את כלי ההשק' עה האלה לזמינים לכל משקיע בישראל". האופציות "מספקות מענה מדויק ופשוט לצרכים של משקיעים – אפשרות להרוויח 70% מכל תגודה קטנה בשער הדולה. כל מה שנדרש מהמש' קיע כדי להרוויח 70% זה לחוות נכון את כיוון השוק, אפילו אם המניה, המטבע, הסחורה או המרד בהם השקיע עולים או יור' דים בשבריר אחוז. הצלחת לחוות נכון את מגמת המחיר? השגת תשואה של 65% עד 71%? לא רע בשביל חצי רק עבודה". הרי מיון שלך כבר התחיל לעבוד?" שאל המודו הפרסומי.

בשפת השוק קוראים לאופציות הללו call ו put. אני לא זוכר מה זה מה. הרעיון פשוט: מדובר באירועים שלנביהם הציבור נחלק פחות או יותר שווה בשווה בין אלה שמערי' כים שיקרו ואלה המאמינים שלא יקרו. בעלי האתר נושאים בסיכון קטן בלבד. יש הקונים puts ויש הרוכשים calls, ומ' ספריהם נטיים להתאול. לפי תנאי ההימור, משקיעים שטעו מאבדים 85% מהשקעתם. משקיעים שיליקו בהימור מרוויחים כ־70% מההשקעה. למותר לציין, שההפרש נותר בידיהם של בעלי האתר. כמובן שההימורים המוצעים הם על מה שיעד מוקדם ומומחיות אינם מועילים לחוות. אם אשף פיננסי אחד היה יודע לחוות אם הדולר יעלה או יירד מחר בשלוש, היה האתר נעלם מהעולם זה מכבר.

קל לי לדמיון את הגבררים היהירים שחזו שישה ימים רצופים את עליית הדולר, וביום השביעי, כשהשקיעו את כל חסכונותיהם, הפסידו 85% מהם

אני משער שפעילות האתר חוקית. חוק העונשין אמנם מג' דרי הגרלה כ"ל הסדר שלפיו נית, בהעלאת גורלות או בא' מצעי אחר, לוכות בכסף, בשווה כסף או בטובת הנאה, והוכייה תלויה בגורל יותר מאשר בהבנה או ביכולת", אבל יימצאו עוד' כי הרין שיתגרבו לשכנע את בית המשפט שהצלחת ההימור על שער הלירה הסטריקט בעוד שעה היא פרי "הבנה ויכולת".

יהיו כלכלנים שיטענו במסחר באופציות יש עוד' כלכי' לוי. כשלעצמך, אני מתקשה להעלות על הדעת את הערך הכ' לכלי של הדידיעה שמר ישראלי שאיננו פרופ' סטנלי פישר) סובר ששער הדולר מור' מיעד יהיה מועל על מחתת ל־3.794 שקל, או שבמש' המסחר בשנה הקרובה יעל שער הדולר ברף של 3.741 שקל. אבל קל לי לדמיון את האומללים שלא עמדו בפיתוי להכפיל את כספם תוך שעתים: את האנשים הטובים שנקלעו לקשיים כלכליים וכשלו נוכח ההורמנות להשיב ל'ע' צמם את מה שהפסידו: את הנעדים שחשבו שמצאו מזור פלא' להוריהם קשיי-היום; את הגבררים היהירים שחזו שישה ימים זה פלא', בכל מחקריו הוא לא מצא שמץ של פעילות למען היהודים מצדו של האפיפיור דאו.

כאן יש לציין עוד עובדה, שמשום מה נעלמה גם היא מווי' כרונו של בנדיקטוס. העובדה שהגרמנים היו נוצרים, ורובם אפילו נאמני הכנסייה שלו. רבים מחיילי הוורמאכט, הצבא הגרמני דאו, נהגו להתפלל לפני קרב או מתקפה עם הכמ' רים, נציגי הכנסייה בחזיתות. לכו אפשר בכל זאת להניח שאם היה פיוס ה־12 יוצא בגלוי נגד השמדת היהודים, לפחות חלק מנאמני הכנסייה שלו היו משונים את התנהגותם וחללים מפ' עולותיהם הנפשעות. ייתכן שגם אחרים ממנהיגי הרייך היו שומעים לו, מי יודע.

אך פיוס ה־12 שתק כמו דג. וההשמדה נמשכה. עתה הד' ליש אחד מיורשוי, באופן מקרי גרמני שהיה הנ'ך בהיטלר' יוגבה, הנוער ההיטלראי, שהאפיפיור השתקן ראוי להיות קדוש ככנסייה הקתולית. יודע שדרכי האל נסתרות הן. מת' ברר שלא פחות נסתרות הן הדרכים של ממלא מקומו עלי אדמות. ■